lasksiwad, oliwad aearaamatu järel Ilo, Kylewene ja Wiezo. Pea päraft seda ajus ka Kobbe kõige oma perekonnaga, sõbradega ja alamatega nende juure. Kobbe oli üks rikkas ja wägew mees, oli ehk koguni Treideni maakonna walitseja. Temaga oli Ristiusu kogudus maarahwa keskis suurt kindlust saanud, tema ise pidas suure kindlusega omast uuest usust kinni, ja langes päraft lahingis.

Ühegist täheft ei ole arwata, et Saksa asutajad maarahwaft oma alla heita ehk koguni orjaks teha himustasiwad, ja Meinhardist ei ole seda koguni mitte arwata. Tema oli waga, tasane ja alandlik, ja kui teda päraft Liiwimaa esimeseks Piiskopiks tõsteti, kui Paapst Aleksander III. teda aastal 1180 selles ametis kinnitanud oli, siis jäi tema alandlikuks Ewangeliumi kuulutajaks, kuna sel aeal teised Piiskopid juba ilmaliku Würstide uhkuses ja wõimuses elasiwad.

Rahulisel aeal oleks Liiwlaste uuele haridusele teele juhtimine wist rahuga korda läinud, ja siin oleks ehk üks uus kristlik riik, seesssündinud Würstide ja walitsejate all siginud. Aga aead oliwud karmid ja rahutumad.

Järsku langesiwad Litawlased rööwides Liiwimaale ja tegiwad Liiwlastele ja wõerastele suurt kahju. Edaspidiseks kaitsemiseks hakkasiwad Liiwlased ja Sakslased ühes nõuus Ükskülа kindlust kiwist ehitama, ja lasksiwad selleks Wisbyst müürisseppasi tulla. Päraft reisisiwad Meinhard ja Kobbe Saksamaale ja töiwad sealt weel teisi munkasi Ristiusu õpetajateks. Sel aeal oliwad aga paganate Preestrid rahwaft uue usu was wihale kihutanud ja mitmed oliwad Ristiusust jälle lahkunud. Selle läbi tõusiwad tüllid rahwa keskis, millest wõimuse ja saagi ahnitsejad naabrid ja wõerad osa wõtsiwad.

Ristirahwa kaitsemiseks paganate wasta ja maarahwa kaitsemiseks wõeraste wasta, toodi Saksamaalt sõeamehi abiks ja päraft asutati Mõega-Rittrete Selts, Ristiusu ja kiriku, „Pühaneitsi kaasa-wara“ kaitsemiseks, milleks Paapst Liiwimaad wahe aeal nimetanud oli. Wäljastpoolt tungisiwad Litawlased ja Poolakad, edaspidi ka Wenelased Liiwimaa peale; Rootslased ja Daanlased himustasiwad seda maad oma wõimuse alla heita; seespidi tõusiwad tüli Piiskopide ja Rittre-Seltsi wahel. Kõik Liiwimaa sai alaliseks sõea ja waenu tallermaaks.

Pagana Preestrite ja wõeraste äsitamise läbi oliwad juba hakatuses mõned jälle Ristiusust ära langenud, kes seda wasta wõtnud oliwad. Neid sunniti, selle aea karedat kombet mööda, Risti usku tagasi. Et nemad ustatawad ei olnud, siis